

- 3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko direktiivin 2006/112 176 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltio, joka on halunnut käyttää sille myönnettyä mahdollisuutta jättää tietyt tavarat ja palvelut vähennysoikeuden ulkopuolelle ja joka on määritellyt menojen ryhmät täsmenämällä, että "tavarat tai palvelut on tarkoitettu vastikkeettomiin liiketoimiin tai muuhun toimintaan kuin verovelvollisen liiketoimintaan, lukuun ottamatta arvonlisäverolain 70 §:n 3 momentissa tarkoitettuja tapauksia", on täyttänyt edellytyksen, jonka mukaan on esitettävä ryhmä riittävällä tavalla määriteltyjä tavaroita ja palveluja eli määriteltävä ne niiden luonteen mukaan?
- 4) Kolmanteen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella: Miten on arvioitava verovelvollisen hankkimien tavaroiden tai palvelujen tarkoitusta (käyttötarkoitus tai tuleva käyttö-tarkoitus) direktiivin 2006/112 168 ja 173 artiklan kannalta: edellytyksenä sille, että vähennysoikeus alun perin syntyy vai perusteena verovähennyksen oikaisemiselle?
- 5) Mikäli tarkoitusta (käyttötarkoitusta) on pidettävä verovähennyksen oikaisemisen perusteena, miten on tulkittava direktiivin 2006/112 173 artiklan säännöstä: säädetäänkö siinä oikaisun tekemisestä myös niissä tapauksissa, joissa tavarat ja palvelut käytetään ensin verottomaan toimintaan tai niitä ei hankinnan jälkeen ylipäänsä käytetä, mutta ne ovat kuitenkin yrityksen käytettävissä ja ne otetaan jonkin [vero]kauden aikana hankinnan jälkeen verovelvollisen verollisen toiminnan piiriin?
- 6) Mikäli direktiivin 2006/112 173 artiklaa pitäisi tulkita siten, että siinä säädetty oikaisu koskee myös tapauksia, joissa tavaroita tai palveluja käytetään niiden hankinnan jälkeen aluksi verottomaan toimintaan tai niitä ei käytetä lainkaan, mutta ne otetaan myöhemmin verovelvollisen verolliseen toimintaan, onko silloin — kun otetaan huomioon arvonlisäverolain 70 §:n 1 momentin 2 kohdan mukainen rajoitus ja se, että arvonlisäverolain 79 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan oikaisuja voidaan tehdä vain niissä tapauksissa, joissa tavarat, joiden alkuperäinen käyttötarkoitus täyttää vähennyksen edellytykset, otetaan myöhemmin käyttöön, joka ei täytä näitä edellytyksiä — katsottava, että jäsenvaltio on täyttänyt velvollisuutensa säätää vähennysoikeudesta kaikkien verovelvollisten osalta mahdollisimman luotettavasti ja oikein?
- 7) Edellisiin kysymyksiin saatavien vastausten perusteella: Onko katsottava, että Bulgarian arvonlisäverolain mukaisesti rekisteröity verovelvollinen on oikeutettu vähentämään ostoihin sisältyvän veron tavaroista ja palveluista, jotka toinen verovelvollinen on hänelle luovuttanut tai suorittanut, sen [vero]kauden aikana, jona ne luovutettiin tai suoritettiin hänelle ja verovaade on syntynyt, arvonlisäverolaissa säädetyn vähennysoikeutta koskevan rajoituksen tai verovähennyk-

seen tehtävän oikaisun mukaan pääasian oikeudenkäynnin kaltaisissa olosuhteissa, kun otetaan direktiivin 2006/112 168 artikla huomioon?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Kanne 4.3.2011 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-119/11)

(2011/C 145/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Dintilhac ja C. Soulay)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta arvonlisäverodirektiivin (¹) 99 ja 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on 1.1.2007 lähtien soveltanut 2,1 prosentin arvonlisäverokantaa konserttien, jotka järjestetään tiloissa, joissa asiakkailta on konsertin aikana mahdollisuus nauttia ruokia ja juomia, ensimmäisistä esityseroista saataviin pääsylipputuloihin, ja
- Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio moittii käsiteltävänä olevalla kanteella vastaajaa siitä, että tämä on 1.1.2007 lähtien soveltanut aikaisemman 5,5 prosentin arvonlisäverokannan sijasta 2,1 prosentin verokantaa konserttien, jotka järjestetään tiloissa, joissa asiakkailta on konsertin aikana mahdollisuus nauttia ruokia ja juomia, ensimmäisistä esityseroista saataviin pääsylipputuloihin.

Kantaja esittää, että arvonlisäverodirektiivin 110 artiklan mukaan jäsenvaltiot, jotka 1.1.1991 sovelsivat 5 prosentin vähimmäisverokantaa alhaisempia alennettuja verokantoja, voivat jatkaa niiden soveltamista. Kyseisessä artiklassa ei kuitenkaan anneta jäsenvaltioille oikeutta ottaa käyttöön uusia poikkeuksia tai

laajentaa 1.1.1991 voimassa olleiden poikkeusten soveltamisalaa sen jälkeen, kun ne ovat kyseisen ajankohdan jälkeen supistaneet niitä. Käsiteltävän asian tilanne on kuitenkin täsmälleen tällainen, sillä vastaaja on 1.1.1997 lähtien supistanut 1.1.1991 voimassa olleen, alennettua arvonlisäverokantaa koskevan poikkeuksen soveltamisalaa ja sulkenut nimenomaisesti sen ulkopuolelle lippujen, jotka ”antavat oikeuden päästä konsertteihin, jotka järjestetään tiloissa, joissa asiakkailta on konsertin aikana mahdollisuus nauttia ruokia ja juomia”, myynnistä ensimmäisten esityskertojen osalta saatavat pääsylipputulot. Niinpä Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta direktiivin tavoitteita, koska se on laajentanut direktiivistä myönnetyn poikkeuksen soveltamisalaa.

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) on esittänyt 7.3.2011 — rikosoikeudenkäynti Yeboah Kwadwoa vastaan

(Asia C-120/11)

(2011/C 145/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Pääasian asianosainen

Yeboah Kwadwo

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 2008/115/EY (¹) 2, 15, ja 16 artikla lojaalin yhteistyön ja direktiivien tehokkaan vaikutuksen periaatteiden, suhteellisuusperiaatteen ja laittomasti maassa oleskelevan ulkomaalaisen palauttamiseksi tarpeellisten pakkokeinojen tehokkuuden periaatteen valossa esteenä sille, että laittomasti maassa oleskelevaa ulkomaalaista vastaan nostetaan syyte ja että hänet tuomitaan rangaistukseen — joka voi olla jopa 4 vuotta vankeutta, jos ensimmäistä maastapoistumismääräystä ei noudateta ja 5 vuotta vankeutta, jos myöhempiä poliisiviranomaisen määräyksiä ei noudateta — pelkästään sen vuoksi, ettei hallinnollisia käännyttämis- ja maastapoistumismääräyksiä ole noudatettu?

(¹) EUVL L 348, s. 98.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 9.3.2011 — A Oy

(Asia C-123/11)

(2011/C 145/24)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A Oy

Muut osapuolet: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellyttävätkö SEUT 49 ja 54 artiklat, että vastaanottava yhtiö saa verotuksessaan vähentää siihen sulautuneen toisessa jäsenvaltiossa asuneen yhtiön siellä harjoitetun toiminnan tappiot sulautumista edeltäneiltä vuosilta, kun vastaanottavalle yhtiölle ei muodostu sulautuneen yhtiön asuinvaltion kiinteää toimipaikkaa ja kun vastaanottava yhtiö saa kansallisten säännösten mukaan vähentää sulautuneen yhtiön tappioita, jos sulautunut yhtiö on ollut kotimainen tai tappiot ovat syntyneet tässä valtiossa sijainneessa kiinteässä toimipaikassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko SEUT 49 ja 54 artikloilla vaikutusta siihen, tuleeko vähennettävän tappion määrä laskea vastaanottavan yhtiön asuinvaltion verolainsäädännön mukaan vai pidetäänkö vähennettävänä tappioina sulautuvan yhtiön asuinvaltion lain mukaan siellä vahvistettuja tappioita?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen Sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 14.3.2011 — OOD Provadiinvest v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"

(Asia C-129/11)

(2011/C 145/25)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen Sad Varna